

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 20 listopada 2023 r.

Poz. 12461

UCHWAŁA NR LV.282.2023 RADY GMINY GIELNIÓW

z dnia 10 listopada 2023 r.

w sprawie ustanowienia herbu Gminy Gielniów oraz zasad jego używania

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.) i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (Dz. U. z 2016 r. poz. 38 z późn.zm.), po zasięgnięciu opinii Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, Rada Gminy Gielniów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustanawia się herb Gminy Gielniów mający stanowić trwałe znamiona tożsamości wspólnoty samorządowej, symbolizując więź historyczną, kulturową i społeczno-ekonomiczną mieszkańców gminy.

§ 2. 1. Herb Gminy Gielniów przedstawia w polu złotym postać błogosławionego Władysława w nimbie srebrnym, habicie brązowym, przepasanym sznurem srebrnym z zatkniętym takimż różańcem, w sandałach brązowych, trzymającego w prawicy dyscyplinę czarną, zaś w lewicy kolumnę w kolorze białym.

2. Graficzny wzór herbu stanowi załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 3. Herb stanowi własność Gminy Gielniów, jest znakiem prawnie chronionym i może być używany wyłącznie w kształcie, proporcjach i kolorach zgodnych ze wzorem graficznym ustalonym w niniejszej uchwale.

§ 4. Prawo do użytkowania herbu gminy na mocy niniejszej uchwały przysługuje:

1. Radzie Gminy i Wójtowi
2. Urzędowi Gminy
3. Gminnym jednostkom organizacyjnym
4. Innym podmiotom wykonującym w imieniu Gminy zadania o charakterze użyteczności publicznej.

§ 5. 1. Herb Gminy Gielniów umieszcza się w pomieszczeniach, na budynkach i przed budynkami stanowiącymi siedziby albo miejsca obrad organów Gminy.

2. Herb może być używany w innych miejscach z okazji uroczystości, świąt i rocznic gminnych, państwowych, regionalnych, wyborów Prezydenta do Sejmu i Senatu RP, samorządowych do Parlamentu Europejskiego, referendach oraz podczas innych imprez promujących Gminę lub organizowanych przez Gminę.

3. Herb może być umieszczany na:

- 1) Pismach urzędowych
- 2) Stronach internetowych
- 3) Biuletynie Informacji Publicznej, której administratorem jest Gmina Gielniów

- 4) Upomnieniach, gadżetach, dyplomach okolicznościowych, podziękowaniach i innych przedmiotach promujących Gminę
- 5) Tablicach informacyjnych o granicach administracyjnych Gminy Gielniów.

§ 6. 1 Herb może być wykorzystywany przez Gminne jednostki organizacyjne oraz sołectwa do celów promocji Gminy Gielniów.

2. Symbol, o którym mowa w ust. 1 może być używany osobom fizycznym i innym podmiotom do celów komercyjnych.

3. Zgody na wykorzystywanie i rozpowszechnianie wizerunku herbu do celów komercyjnych udziela Rada Gminy lub upoważniony przez nią organ.

§ 7. 1 Herb może być umieszczony i rozpowszechniony wyłącznie w sposób zapewniający należną mu cześć, powagę i poszanowanie.

2. Wójt może zakazać używania herbu jeżeli podmiot używający nie posiada zgody lub wykorzystuje ten symbol z naruszeniem przepisu ust. 1.

§ 8. Uzasadnienie heraldyczno-historyczne herbu Gminy Gielniów stanowi załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 9. W przyszłości wyobrażenie herbu Gminy Gielniów może być wprowadzone na inne insygnia i oznakowanie instytucji samorządowych tylko w trybie odrębnej uchwały.

§ 10. Traci moc uchwała Nr V/3/90 Rady Gminy w Gielniowie z dnia 14 września 1990 roku w sprawie ustalenia herbu Gminy Gielniów.

§ 11. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Gielniów.

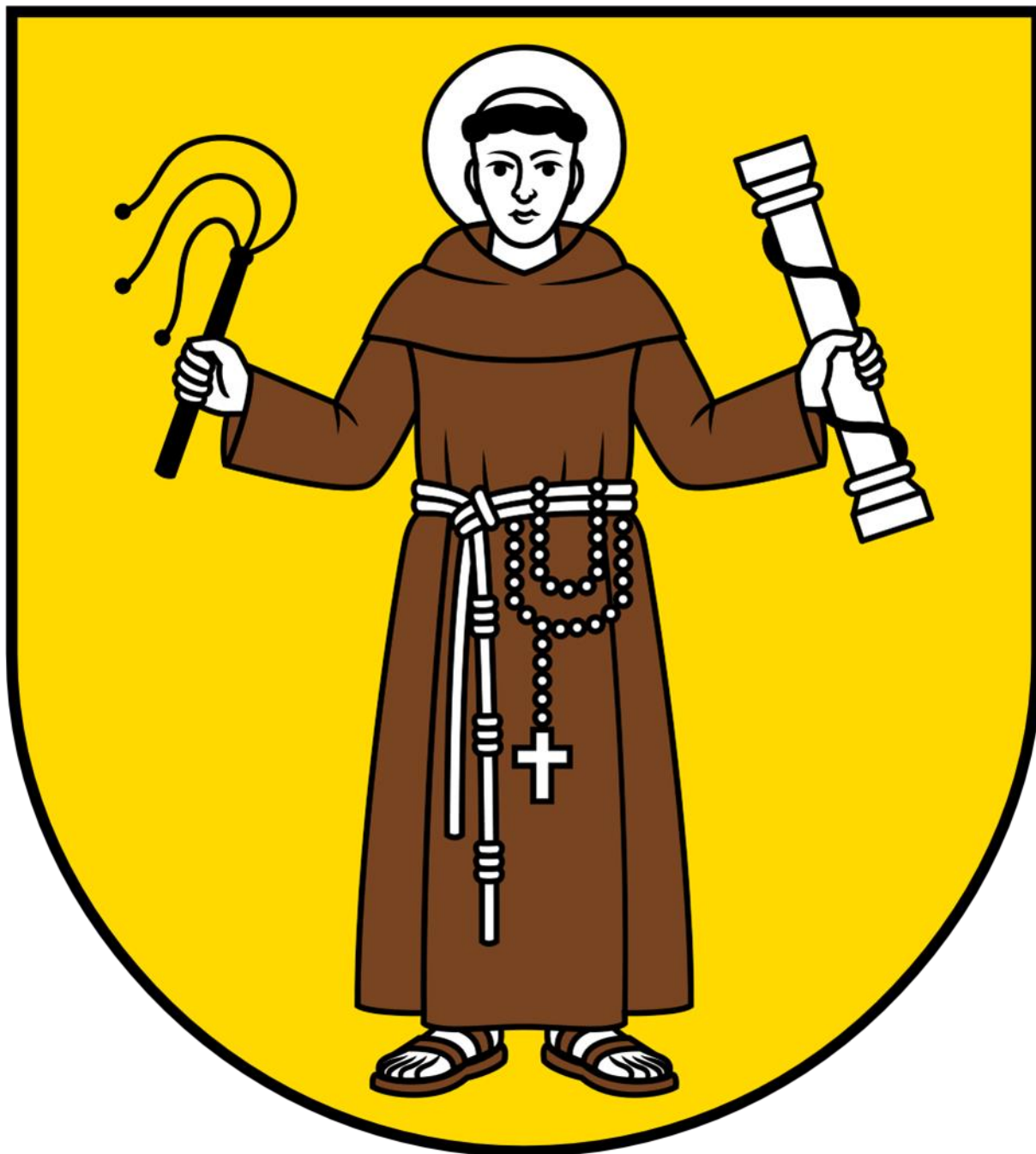
§ 12. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Przewodniczący Rady Gminy Gielniów

Radosław Stachecki

Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr LV.282.2023
Rady Gminy Gielniów
z dnia 10 listopada 2023 r.

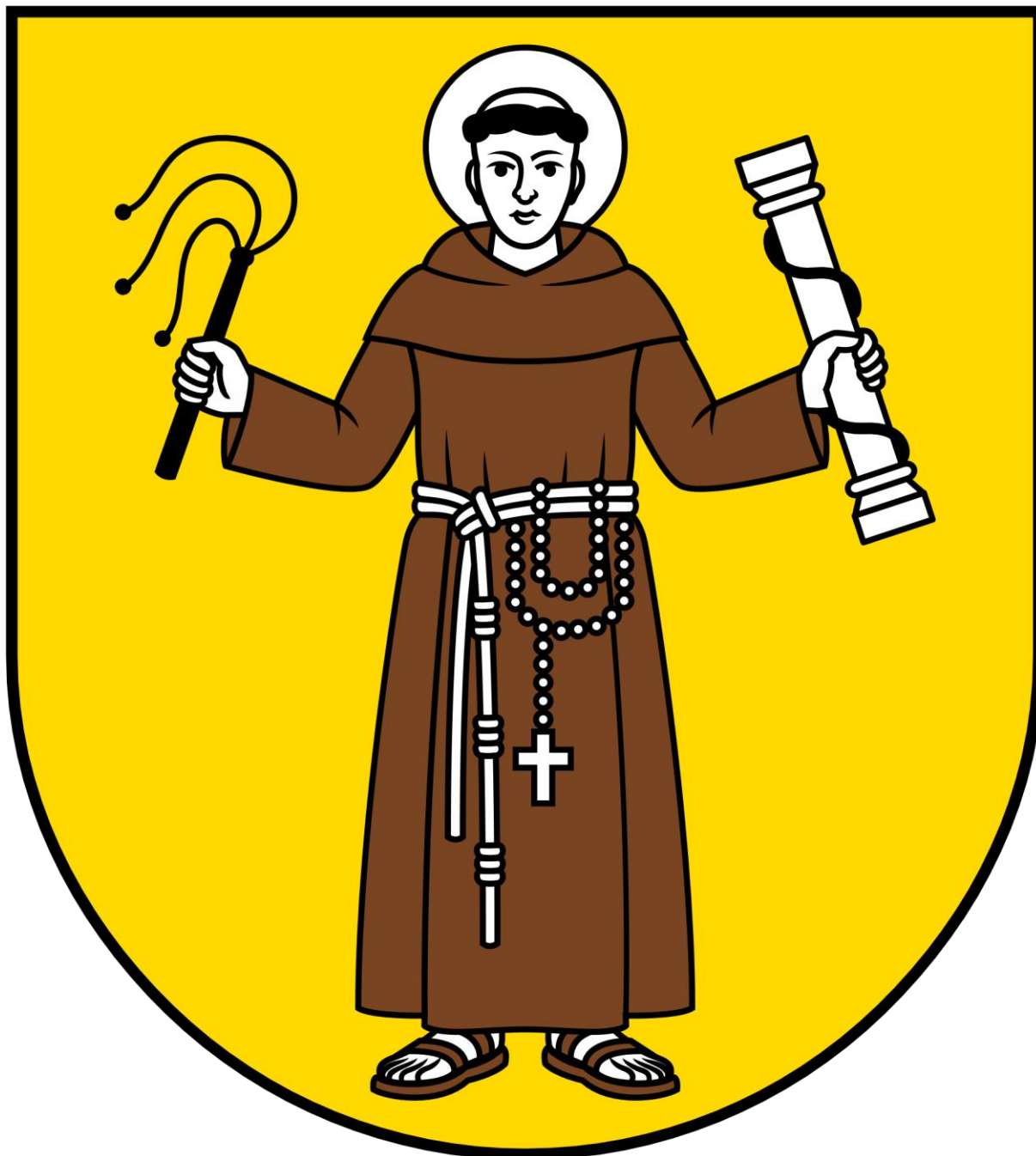
HERB GMINY GIELNIÓW

Załącznik Nr 2 do Uchwały Nr LV.282.2023
Rady Gminy Gielniów
z dnia 10 listopada 2023 r.

**UZASADNIENIE HERALDYCZNO-HISTORYCZNE
PROJEKTU HERBU GMINY GIELNIÓW**

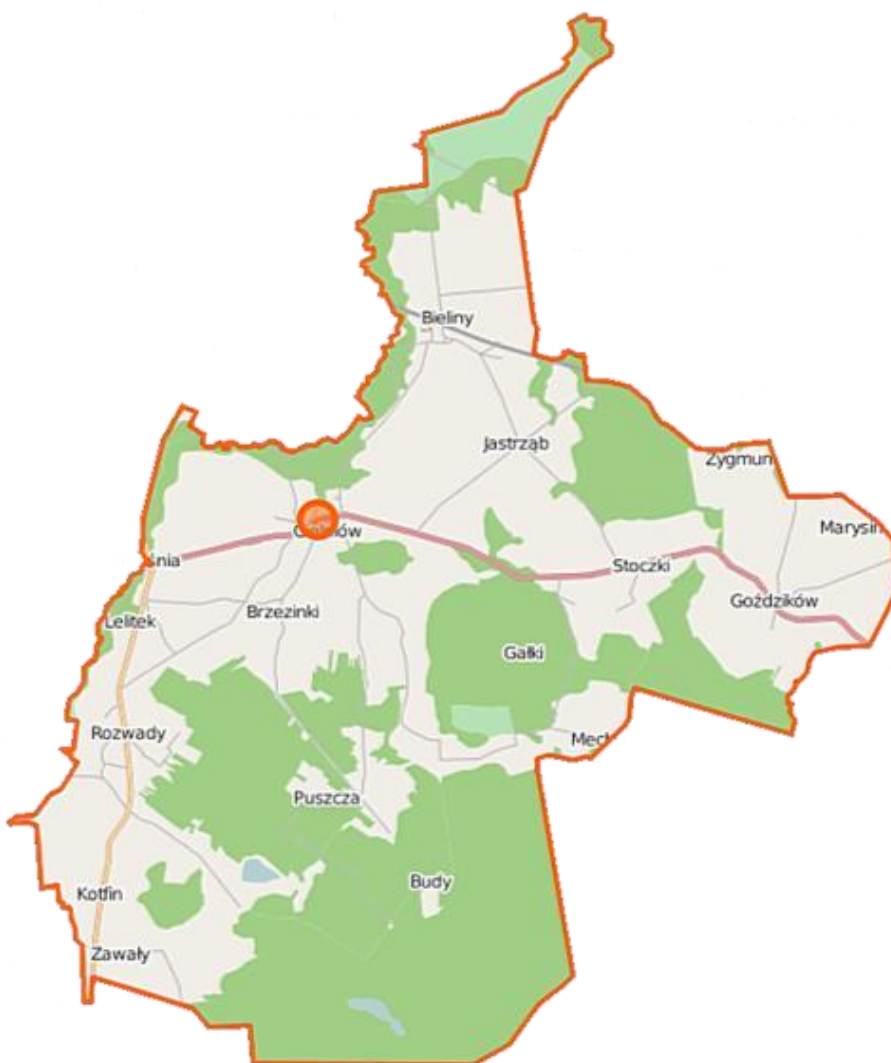
Województwo mazowieckie, powiat przysuski

Kamil Wójcikowski, Robert Fidura

Łódź – Łaski Szlacheckie, Sierpień 2023

Charakterystyka gminy Gielniów

Położenie gminy Gielniów na mapie Polski, powiatu oraz mapa gminy¹

¹ Źródło: Wikimedia Commons

Gmina Gielniów położona jest we wschodniej części powiatu przysuskiego, na południu województwa mazowieckiego. Sąsiaduje z gminami Rusinów, Przysucha, Drzewica, Opoczno (pow. opoczyński, woj. łódzkie) i Gowarczów (pow. konecki, woj. świętokrzyskie). Siedzibą władz gminy jest Gielniów, dawne miasto prywatne rodu Łabędziów, lokowane przed 1455 rokiem, zdegradowane w 1870 roku. Przez gminę w osi wschód-zachód przebiega droga krajowa nr 12, a przez jej południowo-zachodni fragment droga wojewódzka nr 728.

Gmina Gielniów ma 79,17 km², zaś według stanu na 31.12.2021 było tu 4400 mieszkańców, z czego w Gielniowie – 778. Blisko 2/3 mieszkańców gminy zatrudniona jest w sektorze rolniczym, a około 1/10 – w przemyśle. Do gminy, oprócz Gielniowa, należy jeszcze 19 sołectw: Antoniów, Bieliny, Brzezinki, Drynia (Stużańska), Gałki, Gielniów, Goździków, Huta, Jastrząb, Kotfin, Mechlin, Marysin, Rozwady, Snarki, Sołtysy, Stoczki, Wywóz, Zielonka, Zygmuntów².

Warunki geograficzno-przyrodnicze

Pod względem morfologicznym północna część Gminy Gielniów jest położona w obrębie Równiny Radomskiej natomiast część środkowa i południowa znajdują się w obrębie Garbu Gielniowskiego – pasma wzgórz zbudowanych z piaskowca, w znacznym stopniu porośniętych przez las. 54,7% powierzchni gminy zajmują użytki rolne, zaś 41% – tereny leśne. Największy i najbardziej zwarty kompleks leśny leży w południowo-wschodniej części gminy. Teren gminy Gielniów leży w obrębie zlewni rzeki Pilicy i jej dopływów: Gielniowianki, Brzuśni, Litówki, Wiązownicy oraz Drzewiczki. Na terenie gminy brak jest rezerwatów przyrody. Środkową i południową część gminy obejmuje Obszar Chronionego Krajobrazu „Lasy przysusko-szydłowieckie”, chroniący zbiorowisko leśne o zróżnicowanym charakterze

i krajobrazie należące do kompleksu lasów Gór Świętokrzyskich. Inne formy ochrony przyrody na terenie gminy obejmują pięć pomnikowych drzew i jedno pomnikowe skupisko drzew³.

Zabytki

² Informacje Gminy oraz polskawliczbach.pl

³ Program Ochrony Środowiska Gminy Gielniów

Według danych Narodowego Instytutu Dziedzictwa, w gminie znajdują się tylko dwa zabytki, oba są kościołami: kościół parafialny św. Judy Tadeusza i św. Szymona z 1780 roku w Bielinach (Fot. 1) oraz zespół kościoła parafialnego bł. Władysława w Gielniowie z połowy XIX wieku (Fot. 2)⁴.

Fot. 1: Kościół parafialny w Bielinach⁵

Fot. 2: Kościół parafialny w Gielniowie⁶

Rys historyczny Gielniowa

⁴ NID, lista zabytków, woj. mazowieckie, powiat przysuski, gmina Gielniów

⁵ Fot. Wikimedia Commons, autor: Rafał Terkner, licencja BY-SA 3.0

⁶ Fot. Wikimedia Commons, autor: Rafał Terkner, licencja BY-SA 3.0

Ponieważ siedziba władz gminy Gielniów posiadała w przeszłości prawa miejskie i posługiwała się pieczęcią, symbol gminy Gielniów będzie tożsamy z symbolem dawnego miasta Gielniowa. W związku z tym rys historyczny Gminy ograniczony zostanie do rysu historycznego Gielniowa. Historia pozostałych miejscowości Gminy nie będzie miała znaczenia dla symboliki gminy Gielniów.

Gielniów wzmiankowany jest po raz pierwszy jako osada w 1418 roku, kiedy to przeniesiono tutaj siedzibę parafii z pobliskich Brzezinek. Przed 1455 rokiem Gielniów uzyskał lokację miejską staraniem właściciela, Tomasza Mszczuja Brzezińskiego herbu Łabędź. W roku tym musiało już istnieć tutaj miasto, skoro właściciel uzyskał dla niego przywilej na cotygodniowe targi oraz 2 jarmarki. Istnienie miasteczka potwierdza zapis z 1467 roku sporządzony *in oppido Gielniow*.

W wieku kolejnym istnienie miasta potwierdza confirmacja królewska przywileju

z 1455 wystawiona w 1505 roku. W roku 1545 ówczesny dziedzic, Stanisław Brzeziński, syn Mikołaja, określił prawa i obowiązki mieszczan gielniowskich. Mieszczanie mieli prawo posiadać role, ogrody, domy, pozyskiwać opał i budulec w lasach, łowić ryby w rzece, wytwarzać piwo i inne trunki oraz handlować mięsem w jatkach. Do obowiązków mieszczan należało jednak odrabianie pańszczyzny na swoich polach oraz praca przy sadzawkach rybnych i groblach. Wynika z tego, że Gielniów był miasteczkiem głównie rolniczym, które nie rozwinęło się w znaczny ośrodek. W 1510 roku miasto płaciło jedynie 1 grzywnę i 12 groszy szosu, w roku 1531 – 6 grzywien, w 1540 – ponownie 1 grzywnę i 12 groszy zaś w 1577 – 4 floreny⁷. Mieszczanie gielniowscy zajmowali się także pozyskiwaniem tutejszego piaskowca

i produkcją osełek oraz brusów. W wieku XVIII gielniowski kamień używany był do wykładania wielkich pieców. Istotny był też przywilej produkcji piwa i innych trunków. Działalność ta była dla Gielniowa dochodowa, ponieważ miasto leżało na szlaku między Piotrkowem a Radomiem. W roku 1760 aktualni właściciele, Szaniawscy, uzyskali u Augusta III przywilej na kolejne 6 jarmarków.

W tym samym wieku rozpoczął się zanik struktur miejskich. W roku 1785 teren miasta był podzielony na 6 części należących do Łapickich, Szaniawskich, księży Pijarów z Radomia, Koźlickich, Szymanowskich i Taczanowskich.

W roku 1806 jako właściciele wzmiankowano Rafałowiczów, a w 1861 – Grabkowskich. W połowie XIV wieku tutejsza parafia liczyła zaledwie 96 osób. W roku 1662 miasto miało 121 mieszkańców.

W roku 1827 w Gielniowie były 72 domy i 491 mieszkańców⁸. Około 1440 roku w Gielniowie

⁷ Feliks Kiryk, *Urbanizacja Małopolski: województwo sandomierskie XIII-XVI wiek*, Kielce 1994, s. 136-137

⁸ Red. Mateusz Siuchniński, *Miasta polskie w tysiącleciu*, Wrocław 1965, Tom I, s. 506

w ubogiej rodzinie mieszczańskiej urodził się późniejszy Władysław z Gielniowa, polski poeta-pieśniarz średniowieczny, kaznodzieja, bernardyn, błogosławiony Kościoła katolickiego. Na chrzcie dano mu imiona Marcin Jan. Początkowo uczył się w tutejszej szkółce parafialnej, zaś w 1462 roku wstąpił na Akademię Krakowską. Jeszcze w tym samym roku wstąpił do zakonu franciszkanów obserwantów, zwanych bernardynami i przyjął imię Władysław (ówcześnie zapisywane jako Ładysław). Władysław odznaczał się duchem pokuty, często pościł i nosił włosienicę. Jako jeden z pierwszych wprowadził język polski do liturgii. Jego spuścizna jako poety obejmuje głównie pieśni religijne po łacinie i po polsku, m.in. godzinki po polsku ku czci Matki Boskiej i św. Anny. Pracował także jako prowincjał zakonu i jako taki brał udział w kapitułach generalnych w Urbino i Mediolanie, a także założył dwa nowe domy zakonne. Przypisuje mu się dar mistycznych uniesień i lewitacji. Zmarł w 1505 roku, po tym jak zasnął w czasie kazania na Wielki Piątek. Władysław jest patronem Warszawy oraz Królestwa Polskiego i Litwy. Do grobu Władysława przychodzili ludzie, aby modlić się i wypraszać łaski. 13 kwietnia 1572 roku relikwie Władysława zostały uroczystie przeniesione na ołtarz w obecności kardynała Giovanni Francesco Commendoniego, nuncjusza papieskiego oraz króla Zygmunta Augusta. W owym czasie było to równoznaczne z kanonizacją („wyniesienie na ołtarze”). Jednakże, ponieważ Stolica Apostolska zaostrzyła warunki kanonizacji, bracia bernardyni rozpoczęli starania o jego beatyfikację. 11 lutego 1750 r. papież Benedykt XIV wydał dekret aprobujący kult Błogosławionego Władysława⁹.

Tradycje symboliczne Gielniowa

Najważniejsze z punktu widzenia tradycji historycznej przekazy dotyczące symboliki Gielniowa przynoszą odciski jego pieczęci miejskich z okresu staropolskiego. Nie są znane ewentualne pieczęcie z czasu bliskiego lokacji miejskiej. Pierwsze informacje o sfragistyce Gielniowa przynosi dopiero wiek XVIII. Jedyna znana pieczęć Gielniowa datowana jest na XVII-XVIII wiek. Pieczęć owalna, o wymiarach ok. 31x27 mm, z legendą SIGI[LLV]M OPID[I GIELNIOVIEN]SIS. W polu pieczęci znajduje się wizerunek postaci z nimbem i atrybutami w rękach, identyfikowana jako błogosławiony Władysław. Znane są jedynie dwa odciski tej pieczęci, przechowywane w Zbiorze Wittyga w Muzeum Narodowym w Krakowie. Pieczęcie przyłożono do dokumentów z 1778 roku (Fot. 3, Fot. 4). Odrisy tej pieczęci opublikowali Wiktor Wittyg oraz Feliks Kiryk¹⁰.

⁹ Henryk Fros SJ, Franciszek Sowa: *Księga imion i świętych*. T. 6: W-Z. Kraków: WAM, Księża Jezuiti, 2007, s. 606

¹⁰ Henryk Seroka, *Herby miast małopolskich do końca XVIII wieku*, Warszawa 2002, s. 181

Jest oczywistym, zważywszy, że bł. Władysław urodził się około 1440 roku, zaś beatyfikowano go w 1750 roku, że nie mógł on być pierwotnym symbolem Gielniowa.

Jednakże o takim pierwotnym symbolu nie posiadamy żadnych informacji.

Fot. 3:

Odcisk pieczęci miejskiej Gielniowa na dokumencie z 1778 roku¹²

Fot. 4

Odcisk pieczęci miejskiej Gielniowa na dokumencie z 1778 roku¹²

Znany jest projekt herbu Gielniowa z 1847 roku, wedle kompozycji Teodora Chrząńskiego z *Albumu Heroldii Królestwa Polskiego*, które przerysował Marian Gumowski. Błogosławiony Władysław wyobrażony jest tutaj jako lewitujący, w prawej dłoni z dyscypliną, zaś w lewej z krzyżem z wizerunkiem Chrystusa. Pole herbu miało być czerwone (Fot. 5).

Fot. 5: Projekt herbu Gielniowa z 1847 roku¹¹

¹¹ Reprodukacja z: Kazimierz Głowacki, *Heraldyka historycznych miast regionu sandomiersko-kieleckiego*, Kielce 2000, s. 51, nr 165

Istotne dla późniejszej heraldyki Gielniowa informacje opublikował w 1905 roku Wiktor Wittyg. Zamieścił w swojej publikacji reprodukcję pieczęci (Fot. 6) i jako pierwszy określił atrybuty. Wedle niego, postać miała trzymać w jednej dłoni trybularz, zaś w drugiej gałąź palmową. Wittyg chyba także jako pierwszy określił postać na pieczęci jako Ładysława z Gielniowa. Autor prawdopodobnie błędnie podał datację odcisku pieczęci jako 1775 rok.

Fot. 6: Odrys odcisku pieczęci Gielniowa z 1778 roku¹²

Ustalenia Wiktora Wittyga zostały przyjęte przez autorów ilustracji herbów miejskich w pomnikowym dziele *Miasta polskie w tysiącleciu*. Konsultację naukową herbów do tego dzieła prowadzili Marian Gumowski, Zygmunt Wdowiszewski i Marian Haisig. Heraldycy zaproponowali następujące barwy herbu: pole złote, habit brązowy, zielona gałąź palmowa i złoty trybularz (Fot. 7)¹³.

¹² Wiktor Wittyg, *Pieczęcie miast dawnej Polski*, Kraków – Warszawa, 1905, s. 70

¹³ Red. Mateusz Siuchniński, *Miasta polskie w tysiącleciu*, Wrocław 1965, Tom I, tabl. XXVIII

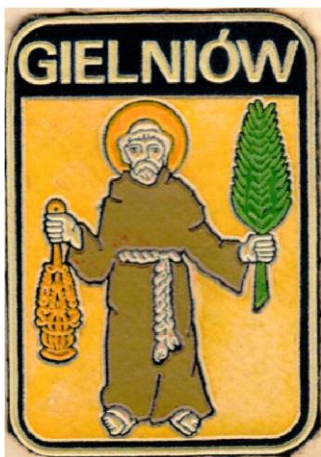

Fot. 7: Herb Gielniowa w *Miastach polskich w tysiącleciu*

Według informacji przekazanych osobiście przez wójta gminy Gielniów, w czasach PRL z Gielniowem kojarzony był herb Łabędź Brzezińskich, choć nie udało się tej informacji potwierdzić w żadnych źródłach. W 1990 roku, w ramach odrodzenia w Polsce samorządu lokalnego, władze gminy sięgnęły do wzoru herbu z *Miast polskich w tysiącleciu*. Herb wzorowany na wyżej przytaczanym przyjęto zarówno w statucie jak i oddzielnej uchwale w 1990 roku. Odpowiednie ich paragrafy określały, że herbem gminy jest Błogosławiony Ładysław z Gielniowa. Do stosownego paragrafu w Statucie, jako jego element, dołączono też barwny wizerunek herbu, chyba w formie naszywki (Fot. 8)¹⁴. Herb opracowany na bazie tego z *Miast polskich w tysiącleciu* znalazł się w latach 90 na fasadzie Urzędu Gminy (Fot. 9).

Herb został zdjęty w ostatnich latach przy okazji renowacji fasady. U dołu tarczy znalazł się półkolisty napis „Błogosławiony Ładysław”. Na stronie www gminy i jej BIPie prezentowana jest ta sama wersja herbu, ale z innym odcieniem barwy pola oraz bez napisu (Fot. 10).

¹⁴ Uchwała NR V/28/90 Rady Gminy w Gielniowie z dnia 14 września 1990 roku w sprawie uchwalenia Statutu Gminy oraz Uchwała Nr V/43/90 Rady Gminy w Gielniowie z dnia 14 września 1990 roku w sprawie ustalenia herbu gminy Gielniów

Fot. 8: Herb Gielniowa Statucie z 1990 roku

Fot. 9: Herb gminy Gielniów, jaki widniał na fasadzie Urzędu Gminy

Fot. 10: Herb gminy prezentowany na stronach www i BIP

Herbem Gielniowa zajął się Kazimierz Głowacki w swojej pracy *Heraldyka historycznych miast regionu sandomiersko-kieleckiego* z 2001 roku. Było to chyba pierwsze opracowanie, które odniosło się krytycznie do wcześniejszych ustaleń. Głowacki wskazywał, że błędne jest aktualne wyobrażenie atrybutów Władysława. Szczególnie nieporozumieniem jest wedle niego palma, ponieważ Władysław nie był męczennikiem. Wedle Głowackiego na pieczęci Gielniowa Władysław trzymał w jednej ręce szkaplerz jako propagator kultu maryjnego, zaś w drugiej rękę pism, jako symbol jego dorobku pisarskiego. Herb skonstruowany na tej podstawie miałby mieć białe tło, a Władysław brązowy habit (Fot. 11). Głowacki proponował też drugą wersję herbu, chyba na bazie tego z 1847 roku, gdzie zakonnik w polu czerwonym trzyma w jednej ręce dyscyplinę, zaś w drugiej wedle opisu – kolumnikę z Ubiczowanym Chrystusem. Na odnośnej ilustracji, bardziej zgodnej ze wzorem z 1847 roku, trzyma krucyfiks (Fot. 12)¹⁵.

Fot. 11: Jeden z dwóch herbów Gielniowa proponowanych przez Kazimierza Głowackiego

Fot. 12: Jeden z dwóch herbów Gielniowa proponowanych przez Kazimierza Głowackiego

¹⁵ Red. K. Głowacki, *Heraldyka historycznych miast regionu sandomiersko-kieleckiego*, Kielce 2001, s. 51-52

Herb gminy Gielniów

Jak wynika z zasad projektowania herbów samorządowych ustalonych na krakowskich Kolokwiach Heraldycznych, których przestrzegania pilnuje Komisja Heraldyczna, jeżeli na terenie gminy istniało w przeszłości miasto to współczesna gmina powinna posługiwać się historyczną symboliką tego miasta. W związku z tym herb gminy Gielniów powinien nawiązywać do pieczęci miasta Gielniowa z okresu przedrozbiorowego, która wyobrażała błogosławionego Władysława z atrybutami. Tak też jest w przypadku aktualnego herbu gminy, zawiera on jednak błędy.

Najpoważniejszy błąd dotyczy atrybutów świętego, co sygnalizował już Kazimierz Głowacki. Piszący te słowa nie zgadzają się jednak z Głowackim, który na odcisku pieczęci dopatrywał się w jednej ręce błogosławionego szkaplerza, zaś w drugiej – rulonu pism. Analizując pieczęć Gielniowa wydaje się dość dobrze czytelne, że w prawej ręce Władysława widnieje dyscyplina, w nawiązaniu do ducha pokuty, jakim odznaczał się bł. Władysław. W ręce lewej widnieje natomiast podługowaty przedmiot, którego interpretacja na podstawie samego odcisku pieczętnego nastrocza trudności. Spośród wszystkich przypisywanych Władysławowi atrybutów może to być postulowany przez Głowackiego rulon pism albo kolumnienka z Ubiczowanym Chrystusem. Wydaje się, że na pieczęci nie widać bocznych ramion ewentualnego krzyża, jak jest to widoczne m.in. na pomnikach Władysława w Gielniowie (Fot. 13), Warszawie (Fot. 15) oraz na XVIII wiecznej pieczęci gielniowskiej parafii (Fot. 14). Warto także odnotować, że znane wizerunki bł. Władysława nie posiadają jako jednego z atrybutów rulonu pism (Fot. wcześniejsze oraz Fot. 16, Fot. 17, Fot. 18). W związku z tym jedynym logicznym wyborem w przypadku atrybutu Władysława w jego lewej ręce jest Kolumna Biczowania. Proponuje się, aby nie umieszczać na niej wizerunku Chrystusa. Jego użycie komplikowałoby dodatkowo już i tak dość złożone godło herbu. Wizerunek ten byłby zupełnie nieczytelny w pomniejszeniu. Ikonografia zna wyobrażenia Kolumny Biczowania bez postaci Chrystusa, za to z oplatającą Kolumnę liną (lub bez niej) jako jedno z Narzędzi Męki Pańskiej, tzw. *Arma Christi* (Fot. 19, Fot. 20).

Błędne jest także na herbie dotychczasowym wyobrażenie Władysława jako starszego człowieka z siwą brodą. W ikonografii przedstawiany był jako człowiek młody, bez zarostu na twarzy.

Pozostałe szczegóły rysunku godła herbowego ustalono w oparciu o wcześniej przywoływaną ikonografię Błogosławionego Władysława (jego twarz i włosy z wystrzyżoną tonsurą) oraz wygląd habitów bernardyńskich (habit z kapturem, sznur z trzema węzłkami, różaniec, sandały). Herb należy ponadto umieścić w półokrągłej u dołu tarczy hiszpańskiej, zalecanej przez Komisję Heraldyczną.

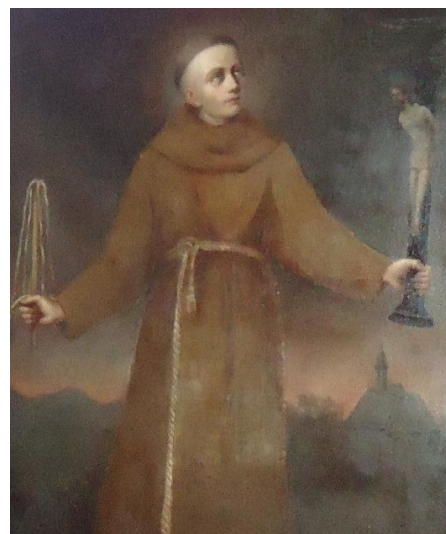
Fot. 13: Pomnik Błogosławionego Władysława w Gielniowie¹⁶

Fot. 14: Pieczęć parafii w Gielniowie¹⁷

Fot. 15: Pomnik Błogosławionego Władysława w Warszawie¹⁸

Fot. 16: Obraz Błogosławionego Władysława w Kościele Św. Anny w Warszawie¹⁹

¹⁶ Fot. Archidiecezja Warszawska

¹⁷ Z kolekcji prywatnej, fot. <https://sigillarium.pl/index.php/pieczecie-koscielne/>

¹⁸ Fot. Urząd Dzielnicy Ursynów

¹⁹ Fot. zyciezakonne.pl

Fot. 17: Wizerunek bł. Władysława z kościoła o.o. nieokreślonego bernardynów na Stradomiu²⁰

Fot. 18: Wizerunek bł. Władysława pochodzenia²¹

Fot. 19: Miedzioryt z około 1460 roku przedstawiający Chrystusa Boleściwego, w prawym górnym rogu widoczna Kolumna Biczowania²²

Fot. 20: Imaginacyjny herb Chrystusa z XV-wiecznego herbarza Wernigerode, z heraldycznej lewej strony Kolumna Biczowania²³

²⁰ Fot. Wikimedia Commons

²¹ Fot. Urząd Dzielnicy Ursynów

²² Fot. Wikimedia Commons

²³ Fot. Wikimedia Commons

Fot. 21: Bernardyni²⁴

Piszący te słowa sądzą, że zachowane mogą być barwy herbu tj. złote pole i brązowy habit. Barwa brązowa wprawdzie nie jest kanoniczną barwą heraldyczną, ale bernardyni stosowali właśnie habit brązowy.

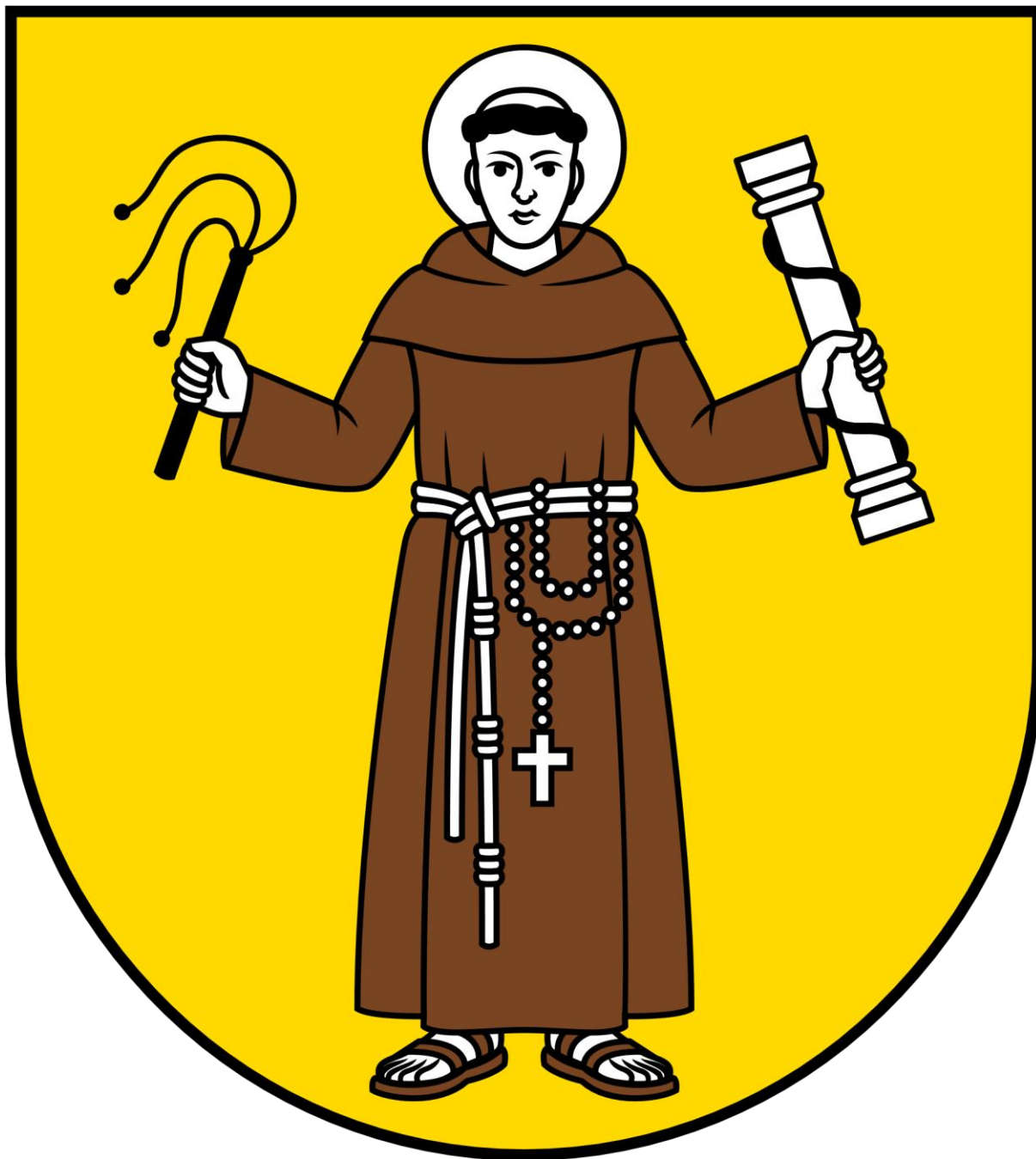
W związku z powyższymi rozważaniami, proponuje się następujący opis herbu gminy Gielniów:

W polu złotym postać Błogosławionego Władysława w nimbie srebrnym, habicie brązowym, przepasanym sznurem srebrnym, z zatkniętym takimż różańcem, w sandałach brązowych, trzymającego w prawicy dyscyplinę czarną, zaś w lewicy takież krzyż.

Dopuszcza się, na potrzeby poligrafii i grafiki komputerowej, wyrażanie tynktury srebrnej przez kolor biały, złotej przez kolor żółty. Jednakże wszędzie tam, gdzie jest to technicznie możliwe bez uzyskania barw wizualnie odbiegających od srebra, należy używać barwy srebrnej i złotej. W szczególności przy wyjątkowo uroczystych realizacjach herbu, np. na sztandarze (wówczas do wykonania godeł herbu należy użyć nici srebrnej i złotej), albo ozdobnych futerałach (srebrna i złota farba). Rozważyć można też użycie srebrnej i złotej farby na tabliczkach z nazwami ulic, lub tablicy z herbem na fasadzie Urzędu Gminy.

²⁴ Fot. ampolska.co

Projekt herbu gminy Gielniów

<p>PANTONE Vacat CMYK 0, 0, 0, 0 RGB 255, 255, 255</p>		<p>PANTONE 803 2X CMYK 0, 15, 100, 0 RGB 255, 213, 0</p>	<p>PANTONE 140 C CMYK 19, 52, 85, 37 RGB 153, 102, 51</p>
--	--	--	---